

Mål C-77/21**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

8 februari 2021

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

21 januari 2021

Klagande:

Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Motpart:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (nationell myndighet med ansvar för personuppgiftsskydd och informationsfrihet)

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

[utelämnas]

Klagande: Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.
([utelämnas] Budapest, Ungern)

[utelämnas]

Motpart: Nemzeti Adatvédelmi és
Információszabadság Hatóság (nationell
myndighet med ansvar för
personuppgiftsskydd och informationsfrihet)

[utelämnas]

Saken:Överklagande rörande skydd av
personuppgifter [utelämnas]**Beslut**

Denna domstol [utelämnas] inger en begäran om förhandsavgörande avseende följande tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol:

1) Ska begreppet ”ändamålsbegränsning” som definieras i artikel 5.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (nedan kallad förordningen) tolkas så, att den omständigheten att den personuppgiftsansvarige parallellt i en annan databas lagrar vissa personuppgifter som för övrigt har inhämtats och lagrats för ett begränsat berättigat ändamål är förenlig med det begreppet, eller, är det begränsade berättigade ändamålet med inhämtandet av uppgifterna inte längre giltigt när det gäller den parallella databasen?

2) För det fallet att den första tolkningsfrågan besvaras så att den parallella lagringen av uppgifterna i sig är oförenlig med principen om ”ändamålsbegränsning”, är då den omständigheten att den personuppgiftsansvarige parallellt i en annan databas lagrar vissa personuppgifter som för övrigt har inhämtats och sparats för ett begränsat berättigat ändamål, förenlig med principen om ”lagringsminimering”?

[*utelämnas*] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Motivering

Bakgrund

- 1 Klaganden är en av de främsta leverantörerna av internet- och tv-tjänster i Ungern.
- 2 För att genomföra vissa tester och rätta till fel, skapade klaganden i april 2018 en testdatabas kallad ”test” (nedan kallad testdatabasen), till vilken klaganden kopierade över personuppgifter rörande omkring en tredjedel av dennes enskilda kunder. I en annan databas kallad ”digi.hu”, som kunde kopplas samman med webbplatsen digi.hu, lagrade klaganden fortlöpande, för direktmarknadsföring, uppgifter om tidskriftens prenumeranter och om de systemadministratörer som ger tillträde till webbplatsens gränssnitt. Denna databas innehöll uppgifter om nästan tre procent av klagandens enskilda kunder samt användaruppgifter om fyrtio systemadministratörer med full eller partiell administrationsbehörighet.
- 3 Den 23 september 2019 fick klaganden kännedom om att man via webbplatsen www.digi.hu hade fått åtkomst till personuppgifter (namn, mammans namn, födelseort och datum, adress, ID-kortnummer eller i förekommande fall personnummer, e-postadress och fasta telefonnummer och mobiltelefonnummer) för sammanlagt omkring 322 000 berörda personer (297 000 kunder och abonnenter och 25 000 tidskriftsprenumeranter). Det var hackaren själv som skriftligen underrättade klaganden om attacken i ett e-postmeddelande den 21 september 2019 och som för att bevisa detta återställde ett av registren i testdatabasen och redogjorde för felets tekniska beskaffenhet. Klaganden åtgärdade därefter felet, ingick ett sekretessavtal med den etiska hackaren och

erbjöd denne en ersättning. Databasen ”digihu” berördes inte av attacken, men den kunde ha gjort det.

- 4 Klaganden informerade motparten om personuppgiftsincidenten den 25 september 2019 och motparten inledde med anledning av detta ett officiellt granskningsförfarande den 8 oktober 2019.
- 5 Genom ett beslut [*utelämnas*] av den 18 maj 2020 slog motparten fast följande:
  - a) Klaganden hade åsidosatt artikel 5.1 b och e i förordningen genom att denne efter att testerna hade genomförts och de nödvändiga rättelserna av felet hade gjorts, inte hade raderat den testdatabas som berördes av personuppgiftsincidenten, vilken ursprungligen hade skapats för att rätta till fel. Detta innebär att det i databasen hade lagrats ett stort antal uppgifter om kunder i nästan ett och ett halvt år till utan något syfte och på ett sätt som gjorde det möjligt att identifiera dem, och att underlåtenheten att vidta åtgärden (att radera testdatabasen) direkt hade möjliggjort personuppgiftsincidenten.
  - b) Klaganden hade åsidosatt artikel 32.1 och 32.2 i förordningen.

Motparten ålade klaganden att gå igenom alla sina databaser som innehöll personuppgifter för att avgöra huruvida det var motiverat att försäkra dem med ett krypteringssystem, samt att informera motparten om resultatet. Motparten påförde även klaganden en sanktionsavgift på 100 000 000 HUF rörande skydd av personuppgifter och förordnade att beslutet skulle offentliggöras.

- 6 I motiveringen till beslutet åberopade motparten följande bestämmelser i förordningen: artikel 2.1, artikel 4.12, artikel 5.1 b och e, artikel 17.1 a, artikel 32.1 a och 32.2 samt artikel 33.1, 33.2, 33.4 och 33.5.
- 7 Motparten påpekade att förordningen är tillämplig i Ungern sedan den 25 maj 2018 och att den uppgiftsbehandling som berördes av personuppgiftsincidenten (lagring av uppgifter om kunder) hade fortsatt efter det datumet, vilket innebär att förordningen är tillämplig i förevarande mål enligt artikel 2.1 och artikel 99.2 i förordningen.
- 8 Motparten påpekade att syftet med skapandet av testdatabasen (att göra tester och rätta till fel) skiljde sig från det ursprungliga syftet med behandlingen av de personuppgifter som lagrades i databasen (att genomföra avtalen), mot bakgrund av att i och med rättelsen av felet hade även det annorlunda syftet med behandlingen av uppgifterna försvunnit (att göra tester och rätta till fel). Genom att klaganden inte raderade databaserna efter att felet hade rättats till, hade denne åsidosatt den grundläggande principen om ”lagringsminimering”.
- 9 Vad beträffar säkerhetsåtgärderna för uppgifterna i samband med lagringen av dem, fann motparten i första hand att åsidosättandet av uppgiftssäkerheten berodde på att det system som klaganden använde för att hantera innehåll och som

kallades ”Drupal” var sårbart (vilket var känt sedan lång tid tillbaka och möjligt att åtgärda) och att klaganden inte hade rättat till felet på grund av att det reparationspaket som fanns att tillgå inte var officiellt. Med hänvisning till ett sakkunnigutlåtande om informationssäkerheten som hade getts in i målet, gjorde motparten gällande att säkerhetshålet hade kunnat åtgärdas med en lämplig programvara, regelbundna sårbarhetskontroller och en lämplig kryptering och att klaganden genom att underlåta att vidta dessa åtgärder, hade åsidosatt artikel 32.1 och 32.2 i förordningen.

- 10 Motparten påförde även klaganden en sanktionsavgift rörande skydd av personuppgifter i enlighet med artikel 83.2 i förordningen och vissa bestämmelser i az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (lag nr CXII av år 2011 om självbestämmande på informationsområdet och om informationsfrihet).

Saken

- 11 Klaganden har överklagat motpartens beslut.
- 12 Vad beträffar principen om ”ändamålsbegränsning”, har klaganden gjort gällande att de uppgifter om kunderna som fördes över till de berörda databaserna, samlades in på ett sätt som var legitimt för att ingå abonnemangsavtalen i enlighet med artikel 6.1 b i förordningen, och att detta syfte inte ändrades när den testdatabas som berördes av personuppgiftsincidenten skapades. Klaganden skapade testdatabasen för att lagra uppgifterna för att även i fortsättningen kunna ha tillgång till dem med det ursprungliga berättigade syfte för vilket de samlades in. Det innebär att skapandet av testdatabasen, det vill säga att de insamlade uppgifterna lagras i ett annat internt system, inte är oförenligt med syftet med insamlingen av uppgifterna. Klaganden anser att det av principen om ”ändamålsbegränsning” inte följer med vilket internt system som den personuppgiftsansvarige får behandla de uppgifter som samlats in på ett berättigat sätt, och att den principen inte heller förbjuder att man kopierar uppgifter som har samlats in på ett berättigat sätt. Klaganden menar att omfattningen av de behandlade personuppgifterna inte ökade genom skapandet av testdatabasen och även om skapandet eller upprätthållandet av denna databas eventuellt skulle ha ökat säkerhetsrisken för personuppgifterna, kan det inte anses utgöra ett åsidosättande av den grundläggande principen, utan på sin höjd en fråga som rör säkerheten för personuppgifterna, i den mening som avses i artikel 32 i förordningen. Klaganden anser således att eftersom de uppgifter om kunderna som hade lagrats med ett berättigat syfte också lagrades i testdatabasen, åsidosatte klaganden inte artikel 5.1 b i förordningen.
- 13 Vad beträffar principen om ”lagringsminimering”, har klaganden gjort gällande att behandlingen av uppgifterna om kunderna inte syftade till att rätta till fel, vilket innebär att lagringstiden för uppgifterna inte kan göras avhängig den tidpunkt då felet hade rättats till. Således underlät klaganden inte att uppfylla kravet på

lagringsminimering på grund av att denne inte raderade testdatabasen omedelbart efter att felet hade rättats till, eftersom klaganden hade rätt att lagra uppgifterna i testdatabasen på ett sätt som gjorde det möjligt att identifiera de berörda personerna, oberoende av rättelsen av felet. Klaganden kan därför inte heller anses ha åsidosatt artikel 5.1 e i förordningen.

- 14 Klaganden har yrkat att den hänskjutande domstolen ska begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen, bland annat rörande tolkningen av dessa aspekter.
- 15 Motparten har yrkat att klagandens yrkanden ska ogillas. Enligt motparten finns det i förevarande mål inte någon relevant fråga som kan bli föremål för en begäran om förhandsavgörande.

Tillämpliga unionsbestämmelser

- 16 Enligt artikel 5.1 b i förordningen, som handlar om principer för behandling av personuppgifter, ska sådana uppgifter samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Ytterligare behandling för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 89.1 ska inte anses vara oförenlig med de ursprungliga ändamålen ("ändamålsbegränsning").
- 17 Enligt artikel 5.1 d i förordningen får personuppgifter inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas. Personuppgifter får lagras under längre perioder i den mån som personuppgifterna enbart behandlas för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 89.1, under förutsättning att de lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs enligt denna förordning genomförs för att säkerställa den registrerades rättigheter och friheter ("lagringsminimering").

Tillämplig ungersk lagstiftning

- 18 Förordningen gäller i Ungern och den är tillämplig sedan den 25 maj 2018. De hänskjutna tolkningsfrågorna har samband med tillämpningen av förordningen.

Skälen till att det är nödvändigt att begära ett förhandsavgörande

- 19 Den hänskjutande domstolens frågor till EU-domstolen rör tolkningen av principen om ändamålsbegränsning enligt artikel 5.1 b i förordningen och av principen om lagringsminimering enligt artikel 5.1 e i förordningen.

- 20 De personuppgifter som klaganden förde in i den testdatabas som berördes av personuppgiftsincidenten, samlades in för att ingå abonnemangsavtal, i enlighet med artikel 6.1 b i förordningen, och dess laglighet har inte ifrågasatts av motparten.
- 21 Den hänskjutande domstolen undrar huruvida en kopiering till en annan databas av uppgifter som samlats in för ett begränsat ändamål (vilket är ostridigt mellan parterna), medför att syftet med insamlingen och behandlingen av uppgifterna ändras. Det behöver vidare klargöras huruvida den omständigheten att en testdatabas skapas (det vill säga att de uppgifter som samlats in för detta begränsade ändamål lagras i ett annat internt system) och att uppgifterna om kunderna fortsätter att behandlas på det här sättet, är förenlig med syftet med insamlingen av uppgifterna.
- 22 Den hänskjutande domstolen anser att principen om ändamålsbegränsning inte ger några anvisningar om med vilka interna system den personuppgiftsansvarige får behandla de uppgifter som samlats in på ett berättigat sätt, eller om den personuppgiftsansvarige får kopiera över dessa uppgifter till en testdatabas utan att syftet med insamlingen av uppgifterna ändrades.
- 23 Om skapandet av en testdatabas (det vill säga en lagring av uppgifterna i ett annat internt system) inte är förenligt med syftet med insamlingen av uppgifterna, undrar den hänskjutande domstolen, med avseende på principen om lagringsminimering, huruvida den nödvändiga lagringstiden bestäms av rättelsen av felen eller av fullgörandet av avtalsmässiga skyldigheter, om syftet med behandlingen av kunduppgifterna i en annan databas inte var att rätta till fel utan att ingå avtal.
- 24 [utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]
- 25 [utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Avslutande del

Budapest den 21 januari 2021.

[utelämnas] [namnunderskrifter]